

ပုပ္ဖိနပ်

မှသာ
ဝိလင်

ကိုယ်ယုံကြည်တဲ့
ဒဿနကိုကိုင်စွဲ
ကိုယ်မနှစ်သက်တဲ့ အရာတွေနဲ့
ကောင်းကင်ကြီးအောက်မှာ
နေနေရတာ
အသက်ရှူကျပ်လှပါပြီ။

အခန်း(၁)

စာသင်ခန်းထဲရောက်တော့ ရည်ရွယ် တော်တော်အံ့အားသင့်သွားသည် ။ စာသင်ခန်းထဲမှာ ကျောင်းသားတွေ တစ်ယောက်မှ မရှိလို့ ဖြစ်သည် ။ သူငယ်ချင်းတွေလည်း ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်နေသဖြင့် မထူးတော့ပါဘူး။ ကင်တင်းမှာ တွေ့လိုတွေ့ငြား တွေ့မလားဆိုပြီး ကင်တင်းသို့ စာသင်ခန်းကနေ ထွက်လာခဲ့သည် ။

ကင်တင်းသို့ ရောက်လာသော်လည်း သူငယ်ချင်းတွေကို မတွေ့။ မထူးပါဘူးဆိုပြီး မုန့်ဟင်းခါးနှင့် ဘူးသီးကြော်တစ်ပွဲ မှာ လိုက်သည် ။ စားပွဲထိုးလာချပေးသော မုန့်ဟင်းခါးနှင့် ဘူးသီးကြော်ကို စားနေရင်း ရည်ရွယ်နှာခေါင်းထဲမှာ ဆေးလိပ်မီးခိုးနံ့တွေ ရှူမိသွားသဖြင့် ရည်ရွယ်

တော်တော် ဒေါသထွက်သွားသည်။ ။

ဘေးဝိုင်းကို ကြည့်လိုက်တော့ ကျောင်းသားနှစ်ယောက်က ပါးစပ်မှာ စီးကရက် ကိုယ်စီခဲပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်းက အရသာခံလို့ နေပါသည်။ ။

"ဒီမှာ ... နင်တို့ ယဉ်ကျေးမှု နားမလည်ဘူးလား၊ ကိုယ့်ဘာသာကြိုက်တဲ့ နေရာမှာ သောက်တာက ကိစ္စမရှိဘူး၊ ဒီစီးကရက်နဲ့ကို ရှူမိတဲ့ သူဘယ်လောက်အခံရခက်တယ် ဆိုတာ မသိဘူး။"

ရည်ရွယ်စကားကြောင့် စီးကရက်သောက်နေသည့် ကျောင်းသားက.

..

"ဘာဖြစ်လဲ၊ ကိုယ့်ပိုက်ဆံနဲ့ ကိုယ်သောက်တာပဲ၊ စီးကရက်မီးခိုးငွေ့မှ မဟုတ်ဘူး ၊ လေထဲမှာ ပါတဲ့ တခြားအနံ့တွေလည်း ရှူနေရတာပဲ၊ စီးကရက်ငွေ့က ဘာဖြစ်သွားမှာ မို့လို့ လဲ"

"တခြားလူတော့ မသိဘူး၊ နင်တို့ လူမှုရေးနားလည်ရတယ်"

"နားမလည်တော့ ဘာဖြစ်လဲ၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဆေးလိပ်သောက်တာ ကိုယ့်ရည်းစားတောင် ပြောတာ မဟုတ်ဘူး ၊ မဆီမဆိုင်တဲ့ လူက လာအမိန့်ပေးနေသေးတယ်"

ကင်တင်းထဲမှာ ရည်ရွယ်နှင့်အပြိုင် စီးကရက်သောက်နေသည့် ကျောင်းသားက ယောက်ျားတန်မဲ့ စကားနိုင်လှသလိုမျိုး ပြောသဖြင့် ရည်ရွယ်က တော်တော် ပေါက်ကွဲသွားပါသည်။ ။

"ဟဲ့ .. ရည်ရွယ် ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ"

ကင်တင်းထဲသို့ ရည်ရွယ်၏ သူငယ်ချင်းမသုံးယောက်က ရောက်လာရင်းမှ သန်းသန်းဆင့်က မေးလိုက်ပါသည်။ ။

"ဘာဖြစ်ရမှာ လဲဟာ၊ ဆေးလိပ်သောက်တာ ကိုယ့်ဘေးနားမှာ လူရှိ လားမသိ မရှိလားမသိ မကြည့်ဘဲ မီးခိုးတွေ ဒီဘက်ရောက်လို့ ပြောရင်း က စကားများ တာ"

"ကဲပါ ... တော်တော့ ကိုယ့်မိန်းကလေး ဖြစ်နေတာ၊ လူတွေဝိုင်းကြ ည့်ရင် ရှက်စရာကြီး"

သန်းသန်းဆင့် စကားအဆုံးမှာ စောစောတုန်းက ရည်ရွယ်နှင့် ရန်ဖြစ်သော ကျောင်းသားနှစ်ယောက်က လက်ဖက်ရည်ဖိုးရှင်းပြီး ထ ထွက်သွားသည် ။ ရည်ရွယ်ကို သိပ်တော့ အမြင်ကြည်သွားပုံမရ။

"ရည်ရွယ်ရာ နင်ဟာလေ တစ်ခါတလေ အဲဒီလိုစိတ်ရှိတာ၊ ထပြော တာမျိုးက မဟုတ်ဘူး ၊ နင်မကြိုက်ရင် ဝိုင်းပြောင်းထိုင်ပေါ့ဟာ"

"ဘာလို့ ပြောင်းထိုင်ရမှာ လဲ ဝင်းပပရဲ့ ၊ နိုင်ငံတကာမှာ ဆေးလိပ် သောက်တာကို ဒီလောက် ကန့်ကွက်နေတာ၊ ငါတို့ ဆီမှာ လူတွေက မီး ခိုးငွေတွေ တဖွားဖွားနဲ့ ဆေးလိပ် မသောက်တဲ့ သူတွေ ဘယ်လောက် အခံရဆိုးတယ်မှတ်လဲ၊ ဒါနဲ့ နင်တို့ က ဘယ်ရောက် သွားတာလဲ၊ အတ န်းကလည်း ကျောင်းသားမရှိ၊ ဘာမရှိနဲ့ ၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

အေးအေးချစ်က ရည်ရွယ်ကို ကြည့်လိုက်ရင်း...

"နင် နည်းနည်းပါးပါး မေးမကြည့်ဘူးလား၊ အတန်းက ဒီနေ့ သုံးချိ န်မရှိဘူး၊ နင့်ကို စောင့်နေသေးတာ၊ ဝင်းပပက သူ့ညီမတစ်ဝမ်းကွဲရှိတဲ့ စာသင်ခန်းဘက် ခဏလိုက်ခဲ့ဆိုလို့ နင်နဲ့ လွဲသွားတာ"

"ကဲပါ ... စားစရာရှိတာ စားပြီးရင် ဒီနေ့ သွားစရာရှိတာ သွားမယ်"

ဝင်းပပ စကားကြောင့် ရည်ရွယ်က...

"ဘယ်သွားမလို့ လဲဟ"

"သွားရမယ်ဟေ့၊ ငါတို့ ဘဝရဲ့ အနာဂတ်ရေးရာအတွက် ဗေဒင်ဆရာဆီ သွားရမယ်၊ ရည်ရွယ်လိုမျိုး လာပြီး ရည်းစားစကားပြောဖို့ ပိုးဖို့ သူတွေမရှိတော့ ဗေဒင်ဆရာ အကူယူရမှာ "

"ဝင်းပပရယ် တိုးတိုးပြောပါ။ ဘေးလူတွေကြားရင် မိန်းကလေး သိက္ခာကျပါတယ်"

ရည်ရွယ်စကားကြောင့် အေးအေးချစ်နှင့်သန်းသန်းဆင့်က ပြိုင်တူရယ်လိုက်ပြီး သန်းသန်းဆင့်က...

"သိက္ခာကျလည်း မတတ်နိုင်ဘူးဟေ့၊ တက္ကသိုလ်တက်ပြီး မစွဲဖူးဆိုရင် အရပ်ထဲကလည်း လူအကဲ့ရဲ့ တော့ မခံနိုင်ပါဘူး၊ ဒင်းတို့ တွေ မစွဲတဲ့ သူတွေလို့ အပြောမခံနိုင်ပါဘူး"

"အင်း ... နင်တို့ တတွေတော့ ဆေးလိပ်သောက်၊ အရက်သောက်၊ လိမ်ညာပြောတတ်တဲ့ လူမျိုးတွေနဲ့ တွေ့ရင်တော့ ပြီးပြီ"

ရည်ရွယ်က သူငယ်ချင်းမသုံးယောက်ကို မှတ်ချက်ချလိုက်သည့် စကားသံအဆုံးမှာ ဝင်းပပက....

"ရည်ရွယ် ... နင်မကြိုက်တဲ့ ဟာကို နင်နဲ့ နှိုင်းပြီး ငါတို့ ကို လာမပြောနဲ့ ၊ ယောက်ျားဆိုတာ နင်မကြိုက်တဲ့ အချက်က တစ်ချက်ချက်နဲ့ ငြိတာချည်းပဲ၊ အေး.. ကံကောင်းရင်တော့ အဲဒါမျိုးပြစ်ချက်မရှိတဲ့ လူမျိုးနဲ့ လည်း တွေ့နိုင်တာပဲ။ ဖူးစာဆိုတာ ကိုယ်ချစ်သူနဲ့ ကိုယ်လက်တွဲရပေမယ့် ကံဆိုတာက ရှိသေးတယ်"

"ဝင်းပပ ... ရည်ရွယ်ကို ဘာမှ ပြောမနေနဲ့ ၊ ငါတို့ သွားစရာရှိတာ သွားမယ်၊ တော်ကြာ နောက်ကျနေလိမ့်မယ်၊ နောက်မှ ဆက်ဆွေးနွေးကြပေတော့၊ နို့မို့စကားဝိုင်းက ပြတ်မှာ မဟုတ်ဘူး "

အေးအေးချစ်က ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ရင်းက ပြောအပြီး ရည်ရွယ်လည်း ကျသင့်ငွေကို ရှင်းပြီး ကင်းတင်းကနေ ထွက်လာကြပါတော့သည်။

။

လူ့ဘဝကံကြမ္မာဆိုသည် မှာ ဗေဒင်ဆရာ၏ လက်ထဲမှာ ပဲ ရှိလေသလားဆိုတာ ရည်ရွယ် ကားမောင်းနေရင်းမှ စဉ်းစားနေမိပါသည်။ ။
